

Wobec powyższego Associazione GranoSalus podnosi, że wykładnia art. 263 akapit czwarty ostatni człon zdania TFUE dokonana przez Sąd w zaskarżonym postanowieniu pozostaje w oczywistej sprzeczności z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej („Każdy, kogo prawa i wolności zagwarantowane przez prawo Unii zostały naruszone, ma prawo do skutecznego środka prawnego przed sądem, zgodnie z warunkami przewidzianymi w niniejszym artykule. Każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia jego sprawy [...]”) oraz z art. 6 (prawo do rzetelnego procesu sądowego) i 13 (prawo do skutecznego środka odwoławczego) europejskiej konwencji praw człowieka, uniemożliwiając przewidziane wniesienie do Sądu skargi w sprawie bezpośredniego oddziaływania w takich okolicznościach faktycznych i tym samym naruszając w sposób nieuzasadniony system ochrony praw ustanowiony w prawie Unii.

Żądania strony wnoszącej odwołanie

Associazione GranoSalus wnosi do Trybunału o uchylenie postanowienia Sądu w sprawie T-125/18 — uznającego skargę za niedopuszczalną i stwierdzającego brak legitymacji procesowej członków stowarzyszenia z powodu, po pierwsze, rzekomego braku indywidualnego oddziaływania zaskarżonego rozporządzenia na tych członków, a po drugie, istnienia krajowych środków wykonawczych rzekomo również wykluczających bezpośrednio oddziaływanie — i w konsekwencji uznanie za dopuszczalną skargi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/2324 wraz z zawartymi tam żądaniami, w tym żądaniami dotyczącymi środków dowodowych, oraz o odesłanie sprawy do Sądu w celu wydania orzeczenia co do istoty.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelijk Hof (Belgia) w dniu 18 kwietnia 2019 r. — Centraal Israëlitisch Consistorie van België i in., Unie Moskeeën Antwerpen VZW i Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG i KH, Executief van de Moslims van België i in., Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif européen VZW i in./LI, Vlaamse regering, Waalse regering, Kosher Pultry BVBA i in. oraz Centraal Israëlitisch Consistorie van België i in., Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA)

(Sprawa C-336/19)

(2019/C 270/16)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Grondwettelijk Hof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Centraal Israëlitisch Consistorie van België i in., Unie Moskeeën Antwerpen VZW i Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG i KH, Executief van de Moslims van België i in., Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif européen VZW i in.

Druga strona postępowania: LI, Vlaamse regering, Waalse regering, Kosher Pultry BVBA i in. oraz Centraal Israëlitisch Consistorie van België i in., Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 26 ust. 2 akapit pierwszy lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 1099/2009 z dnia 24 września 2009 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie mogą, w drodze odstępstwa od art. 4 ust. 4 tego rozporządzenia oraz w celu ochrony dobrostanu zwierząt, przyjmować przepisy takie jak ustanowione w decret van het Vlaamse Gewest van 7 juli 2017 houdende wijziging van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, wat de toegelaten methodes voor het slachten van dieren betreft [rozporządzeniu Regionu Flamandzkiego z dnia 7 lipca 2017 r. zmieniającym ustawę z dnia 14 sierpnia 1986 r. o ochronie i dobrostanie zwierząt w odniesieniu do dozwolonych metod uboju zwierząt], które przewidują z jednej strony zakaz uboju bez ogłuszenia zwierząt, mający zastosowanie również do uboju przeprowadzonego zgodnie z obrzędami religijnymi, oraz z drugiej strony alternatywny sposób ogłuszenia dla uboju przeprowadzonego zgodnie z obrzędami religijnymi, który opiera się na odwracalnym ogłuszeniu oraz wymogu, że ogłuszenie nie może powodować śmierci zwierzęcia?

- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź twierdząca, to czy art. 26 ust. 2 akapit pierwszy lit. c) przedmiotowego rozporządzenia interpretowany w sposób, o którym mowa w pytaniu pierwszym, narusza art. 10 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?
- 3) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź twierdząca, to czy art. 26 ust. 2 akapit pierwszy lit. c) w związku z art. 4 ust. 4 przedmiotowego rozporządzenia, interpretowany w sposób, o którym mowa w pytaniu pierwszym, narusza art. 20, 21 i 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej poprzez wprowadzenie jedynie warunkowego odstępstwa od obowiązku ogłuszenia zwierzęcia w odniesieniu do uboju według szczególnych metod wymaganych przez obrzędy religijne (art. 4 ust. 4 w związku z art. 26 ust. 2), podczas gdy w odniesieniu do uśmiercania zwierząt podczas polowań, połowów oraz wydarzeń sportowych i kulturalnych przewidziano z powodów określonych w motywach rozporządzenia przepisy, zgodnie z którymi działania te nie podlegają zakresowi zastosowania rozporządzenia lub też obowiązkowi ogłuszenia zwierzęcia podczas jego uśmiercania (art. 1 ust. 1 akapit drugi i art. 1 ust. 3)?

(¹) Dz.U. 2009, L 303, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 3 maja 2019 r. — Crown Van Gelder BV/Autoriteit Consument en Markt

(Sprawa C-360/19)

(2019/C 270/17)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Crown Van Gelder BV

Druga strona postępowania: Autoriteit Consument en Markt

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 37 ust. 11 dyrektywy 2009/72 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE (¹) należy interpretować w ten sposób, że przepis ten przyznaje legitymację do wniesienia skargi przeciwko operatorowi sieci krajowej (operatorowi systemu przesyłowego) również stronie, nieprzyłączonej do sieci tego krajowego operatora sieci (operatora systemu przesyłowego), lecz przyłączonej jedynie do sieci regionalnej (systemu dystrybucyjnego), której zasilanie zostało przerwane na skutek odcięcia mocy na sieci krajowej (system przesyłowy) zasilającej sieć regionalną (system dystrybucyjny)?

(¹) Dz.U. 2009, L 211, s. 55.